

Ting, ikke er af det Omfang, at man tør forvente, at det, som er foregaaet her i Dag, i Praksis vil faa nogen Betydning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Fisker): Det er betegnende, selv om det i og for sig ikke er meget overraskende, at saa godt som alle Ordførere, saavel den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti som den ærede Ordfører for Partiet Venstre samt de to ærede Medlemmer Hr. Holstein og Hr. Orla-Jensen, alle har vendt sig mod et Lovforslag, hvis eneste Realitet er denne, at man vil forsøge at afværge en Overvæltning af Skattebyrden i Kommunerne fra de mere velsituerede over paa dem, der har den mindste Evne til at bære den. Dette er jo nemlig Lovforslagets Realitet, og imod denne har man mobiliseret en Række udmærkede Kræfter, netop for at forsøge, saa vidt muligt, at slaa fast, at ad den Vej skal vi ikke gaa. Jeg siger, det er meget betegnende, men i og for sig ikke overraskende; man maatte være forberedt herpaa, naar man kender de forskellige Partiers Opfattelse i saa Henseende.

Jeg takker egentlig den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Hagbart Berg), fordi han saa kraftigt understregede det, jeg byggede min Ordførertale op paa, og det, som jo ogsaa Forslaget hviler paa, nemlig at den personlige Beskatning er saa høj, som den kan taale at være. Det kom ogsaa stærkt til Orde i hans Tale; det ærede Medlem udtalte ordret, at den personlige Beskatning er i Øjeblikket saa høj, som den overhovedet kan taale at være. Netop derfor er det, vi under Hensyn til de ganske særlige Forhold har foreslaaet at forhindre en Stigning af den personlige Skat, og det ærede Medlem vil ikke benægte, at Forslaget i hvert Fald vil kunne forhindre en Stigning af denne, og at hvis det ikke vedtages, hvis man ikke foretager nogen Ændring i den nugældende kommunale Beskatning, vil Situationen uvægerligt medføre, at en Del af Kommunens Skatteydere og særlig de mindre velstillede faar et Paalæg, for at man kan fritage forholdsvis mere velstillede.

I øvrigt omtalte den ærede Ordfører for Venstre Ejendomsskatterne og hævdede, at de var store. Det er naturligvis rigtigt, men jeg har jo ogsaa paapeget, at man er stærkt i Færd med i Kraft af de gældende Love, baade naar Talen er om Amtsskatterne, og naar Talen er om Fordelingen af den kommunale Skattebyrde, at flytte Skattebyrden fra Ejendommene over paa

de personlige Indkomster og derved forøge den personlige Beskatnings Tryk. I øvrigt maa jeg sige, at naar man tager Hensyn til den Udvikling, der har fundet Sted af det skattepligtige Grundlag gennem Ejendomsskyldens og Grundskyldens Stigning, er Stigningen i Ejendomsbeskatningen ikke saa stor, som man i Almindelighed tror, og som man i Almindelighed hører sagt blandt Befolkningen.

Naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard hævder, at Kommunerne ikke er i en Nødstilstand, er jeg for saa vidt enig med ham; det kan i og for sig ikke skille os ad; men at Kommunerne ikke er i en Nødstilstand, udelukker jo ikke, at en Del af de kommunale Skatteydere kan være saaledes stillet, at de meget vanskeligt kan taale et forøget Skattetryk, og det ærede Medlem vil sikkert ikke benægte, at man vil faa et saadant, hvis man skal til at flytte en Del Skattebyrder, som hidtil har hvilet paa forskellige Grundejere i Kommunen, over paa et Befolkningslag, som hidtil ikke har skullet bære andet og mere end deres egne Byrder.

Naar en Mand, siger det ærede Medlem, ingen Indkomst har, er det en selvfølgelig Ting, at han ingen personlig Skat svarer. Finder det ærede Medlem da ikke ogsaa, at det er lige saa selvfølgeligt, at de fattigste af Kommunens Skatteydere, værnes, fritages for at bære en forøget Skat, en forøget Skattebyrde, som tidligere har hvilet paa Folk, der er forholdsvis bedre stillet, end de selv er? Jeg vil anse det for rimeligt. Men i øvrigt er det jo ikke Tilfældet, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard synes at mene, at Formuebeskatningen fortærer Kapitalen, fortærer Pengene. Der bliver ikke en eneste Skilling mindre af den Grund. Der sker kun en Omflytning og efter min Opfattelse kan den ikke formindske Pengenes Værdi eller Pengebeløbet.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard var principielt enig med os i, at der maatte foretages et eller andet, helst en virkelig Revision af den kommunale Skattelov, men han kunde ogsaa gaa med til en midlertidig Ændring af Skatteloven, blot ikke ud fra de Principper, som er nedlagt i vort Forslag, og det, det ærede Medlem omtalte, var jo særlig Grænsen, som han mente burde forandres. Jeg har udtalt, og jeg gentager det her, at hvad Grænsen angaar, er vi villige til at forhandle. Hvis det ærede Medlem vil gaa ind i en Forhandling paa dette Grundlag, vil der sikkert kunne opnaas et Resultat